

Udvalgsbehandling. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

P. Christensen: Tidsrummet siden Vedtagelsen af Lodsloven af 1916 har jo været at betragte som en Forsøgsperiode, men Krigsforholdene har bevirket, at disse Forsøg ikke har kunnet vise, hvorledes Loven vil komme til at virke under normale Forhold. I den korte Periode har der frembudt sig saa abnorme Forhold, at en Revision fra alle Sider baade indenfor Administrationen og fra de paagældende Lodseriers Side har været anset for nødvendig.

Der kunde muligvis være Anledning til, da Loven nu tages op til Revision, at rejse Spørgsmaalet om en Ændring af Lodsforholdene i Almindelighed, da de vistnok ikke fra Lodsernes Side føles som værende tilfredsstillende, men paa den anden Side er det her foreliggende Lovforslag af en saadan Beskaffenhed, at vi fra vor Side vil kunne tiltræde det, forsaavidt man ikke kan enes om en almindelig Revision af Lodsvæsenet i Retning af, hvad man har f. Eks. i vore Nabolande. Den Ændring, der her er foreslaaet med Hensyn til Lodsningsbetalingen, vil kunne tilfredsstillende i Øjeblikket, og Forholdene er af den Beskaffenhed, at der bør gennemføres en Ændring snarest muligt. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, og da der er forskellige Interesser, der berøres af Forslaget, vil det sikkert være rigtigst, at det gaar til Udvalgsbehandling, men jeg vil gerne henstille, at det bliver en hurtig og velvillig Udvalgsbehandling.

Kofoed: Baade i 1912 og i 1916, da Spørgsmaalet om Lodsvæsenets Ordning var til Forhandling her i dette Ting, var Spørgsmaalet om Farvandslodninger et af de vanskeligste Problemer blandt alle de vanskelige Problemer, vi den Gang behandlede, og der blev heller hverken i 1912 eller i 1916 truffet nogen endelig Ordning dette Spørgsmaal vedrørende. Ved Lodsloven af 1912 blev der som bekendt truffet den Forsøgsordning, at det af Lodserierne Helsingør, Frederikshavn-Hirtsholmene og Nyborg, hvorfra Langlodning foregik, skulde forlods have 20 pCt. af Lodspengene. Restbeløbet skulde fordeles procentvis saaledes mellem de tre Lodserier, at Helsingør fik 20 pCt. og hvert af de to andre Lodserier 40 pCt. Denne

Ordning var Helsingør utilfreds med, medens derimod de to andre Lodserier og specielt Nyborg var særdeles tilfredse med den. Men ved Lovforslaget, som blev forelagt i 1916, foresloges det af den højtærede Forsvarsminister, at man skulde gaa bort fra denne Ordning og over til den Ordning, som atter foreslaas ved det Forslag, vi i Dag har til Behandling, men som den Gang ikke blev gennemført. Forslaget gaar ud paa, at dersom en Lods fra et Farvandslodseri lodser forbi et andet Farvandslodseris Station, skal Lodsen tilbagebetale dette Lodseri 50 pCt. af Lodspengene for Strækningen fra den forbilodtede Station indtil Lodsningsens Endepunkt, dog ikke udover Grænsen for denne Stations Lodsningsomraade. Det var det, den højtærede Minister foreslog i 1916, og som der i Virkeligheden var Flertal for i det Folketingsudvalg, der den Gang blev nedsat, men som man fra Mindretallets Side, ganske særlig repræsenteret af det daværende Medlem fra Nyborg (Birch), søgte at forhindre og ogsaa opnaaede at forhindre, idet Flertallet paa dette Punkt bøjede sig for den Betragtning, som Mindretallet gjorde gældende. Grunden til, at vi fra Flertallets Side bøjede os, var, at vi meget ønskede, at hele Lovforslaget skulde gaa igennem. Der var saa mange andre Spørgsmaal paa Lodsvæsenets Omraade fremme til Debat den Gang, og vi fandt for de flestes Vedkommende en Løsning, som vi mente vilde være til Gavn for Lodsvæsenets Udvikling, og saa bøjede vi os for den formelle Betragtning, at den Forsøgstid, hvorfra de Tal, man den Gang lagde til Grund for Forslaget om en Ordning af Forholdene, var tagne, var en Tid med unormale Forhold, og at det derfor var rigtigst at forsøge i 3 Aar endnu for at se, om ordinære Forhold ikke vilde give et andet Resultat. Det var denne formelle Betragtning, som blev fremhævet saa stærkt, at hele Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer, de daværende Repræsentanter for Helsingør og Valby, som indtog en Særstilling indenfor Udvalget, gik ind paa at lade Ordningen fra 1912 gælde 3 Aar udover det Tidspunkt, vi den Gang var paa. Dette Treaar er nu gaaet, og jeg kan paa mit Partis Vegne give den højtærede Forsvarsminister vor Tilslutning til, at vi gaar over til den Ordning, som blev foreslaaet i 1916, men som ikke blev tiltraadt den Gang. Det er for grelle Tal, Statistikken fremviser. Jeg skal ikke gentage dem; de er blevet nævnt, baade ved Forelæggelsen af den højtærede Forsvars-